

РЕШЕНИЕ

№ 2740

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20211110216975 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх. № 91-01-910 от 15.11.2021г. по описа на КФН, допълнена с молба вх. № 6246 от 13.01.2022г. по описа на СРС, от ЗД „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от СП и Кк., чрез пълномощника – адв. М.Г., срещу Наказателно постановление № Р-10-831 от 04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ са наложени шест броя имуществени санкции, в размер на по 1000 лева всяка, за шест нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 от 23.12.2016г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд (Наредба № 53).

В допълнително входираната в СРС към жалбата молба се сочи, че ЗД „БУЛ ИНС“ АД не е нарушило разпоредбата на чл. 90, ал. 10 от Наредбата, тъй като по щети № 1610005686, № 1710002165 и № 1810022047 към декември 2020г. не е имало влезли в сила решения на съда, поради което се иска отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не се представлява.

Административнонаказващият орган - редовно призован, се представлява от юрисконсулт с. с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения юрк. с. изразява мнение за неоснователност на жалбата. Сочи, че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова, следва да бъде потвърдено. Поддържа, че тъй като застрахователят не е заделил резерв в пълен размер, е бил създаден риск за неизплащане на

задълженията към застрахованите лица, с което сериозно е застрашил обществените отношения, поради което случаят не се явява маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СРП, редовно призована, не изпраща представител.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на ЗД „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482 срещу Наказателно постановление № Р-10-831 от 04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със Заповед № 3-152 от 14.06.2021г. на заместник-председател на КФН е била разпоредена и извършена тематична проверка на ЗД „Бул Инс“ АД по отношение на пазарното поведение на дружеството - практики при разпространение на застрахователни продукти и уреждане на застрахователни претенции, с оглед на съответствието им с разпоредбите на Кодекса за застраховането, с актовете по неговото прилагане, както и с актовете на Европейската комисия по прилагането на Директива 2009/138/ЕО, за периода от 01.01.2021г. до 31.05.2021г. Заповедта била допълнена със Заповед № 3-170 от 30.06.2021г., с която са включени и проверки на техническите резерви, на актюерската функция, както и на изчислението на капиталовото изискване за платежоспособност.

С писмо изх. № РГ-10-4-49/14.06.2021г. по описа на КФН, от ЗД „Бул Инс“ АД били изискани справки за всички изплатени, отказани и неуредени застрахователни претенции в периода 01.01.2021г. - 31.05.2021г. Въз основа на представената и проверена справка, с допълнително писмо, изх. № РГ-10-4-49/02.07.2021г. по описа на КФН, дружеството е било информирано за необходимостта от осигуряване на достъп в сградата му до преписките по общо 69 броя претенции, изрично посочени в Приложение № 1 и № 2 към писмото.

С приемо-предавателен протокол от 13.07.2021 г. ЗД „Бул Инс“ АД е предоставило преписките по Приложение № 1 под формата на флаш-памет. С писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021 г. по описа на КФН, застрахователят е предоставил и справка „Т1. Висящи щети щъм 31.12.2020г.“. След проверка и анализ на цялата документация контролните органи установили 6 броя претенции, заделения резерв за предявени, но неизплатени претенции (РПНП) на които не съответствал на пълния размер на уважената от съда искова претенция, както следва:

1. Претенция № 1610005686:

На 24.09.2015г. е настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което пред ЗД „Бул Инс“ АД била заведена претенция с № 1610005686 по отношение на увреденото лице АС., на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № 02115000449059.

През 2016 г. увреденото лице Станчев депозирало искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 15350/2018г. по описа на СГС. Ищецът е поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 150 000 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.09.2015г. до окончателното □ изплащане, както и разноските за адвокатски възнаграждения.

С Решение от 03.07.2019г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на АС. сумата от 40 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.09.2015г. до окончателното □ изплащане, адвокатско възнаграждение в размер на 1 443,16 лв. и държавни такси в размер на 640 лв.

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 228/2020г. по описа на САС, който от своя страна с Решение от 07.12.2020г. осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на АС. сумата от 56 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.09.2015г. до окончателното □ изплащане, допълнително адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство в размер на 537,27 лв., адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на 542,55 лв. и държавни такси в размер на 683,91 лв.

След извършена служебна справка в Единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска (ЕИСОУКР) на 13.09.2021г., контролните органи установили, че към 31.12.2020г. по претенцията застрахователят е имал заделен РПНП в размер на 11 721,91 лв., като на 19.01.2021 г. РПНП е бил променен на 93 660,15 лв. От същата справка е установено, че са отразени две плащания по претенцията - на 16.02.2021г. и на 23.02.2021г. Предвид извършените от ЗД „Бул Инс“ АД две плащания на застрахователно обезщетение по претенцията чак през 2021 година, дължимата законна лихва за периода от 24.09.2015г. до 31.12.2020г. следвало да бъде изчислена върху цялото задължение, а именно върху 56 000 лв., т.е. размерът на дължимата законна лихва към 31.12.2020г. върху сумата от 56 000 лв. възлизал на 29 968,23 лв.

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция, равняващ се на общо 89 815,12 лв. (56 000 + 29 968,23 + 1 443,16 + 640 + 537,27 + 542,55 + 683,91), но въпреки това от представената на КФН справка „Т1. Висящи щети към 31.12.2020 г.“ е видно, че заделеният РПНП към 31.12.2020г. е възлизал на стойност едва 11 721,91 лв.

2. Претенции № 1610007674, № 1610007677 и № 1610007678:

На 05.07.2013г. е настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 04.02.2016г. наследниците на починалото лице - МБ., ДБ. и НБ., депозирали искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 16930/2015г. по описа на СГС. Ищите са поискали от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумите от по 135 000 лв. за всеки, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013г. до датата на окончателното им изплащане, на основание сключен

договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с виновния водач, обективиран в застрахователна полица № BG/02/113001286694.

С Решение от 01.07.2019г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на МБ. сумата от 50 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013г. до окончателното □ изплащане, на НБ. - сумата от 40 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013г. до окончателното □ изплащане, на ДБ. - сумата от 40 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013г. до окончателното □ изплащане, както и държавна такса в размер на 5 200 лв. общо (по 1 733,33 лв. за всеки от субективно съединените искове). Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 5601/2019г. по описа на САС, който от своя страна с Решение от 15.10.2020г. потвърдил първоинстанционното решение.

Предвид гореизложеното, към 31.12.2020г. дължимата законна лихва за периода от 05.07.2013г. до 31.12.2020г. по претенция № 1610007674 възлизала в размер на 38 043,36 лв., а по претенции № 1610007677 и № 1610007678 - 30 434,69 лв. за всяка.

Следователно към 31.12.2020 г. общата сума по претенция № 1610007674, в това число и законната лихва, била в размер на 89 776,69 лв. (50 000 + 38 043,36 + 1 733,33), а по претенции № 1610007677 и № 1610007678 - в размер на по 72 168,02 лв. за всяка (40 000 + 30 434,69 + 1 733,33).

От представената на КФН информация с писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021г., обаче, контролните органи установили, че в справка „Т1. Висящи щети към 31.12.2020г.“ застрахователните претенции на МБ., ДБ. и НБ. липсват. По този повод е била извършена служебна справка в ЕИСОУКР на 13.09.2021г., от която било установено, че на 26.01.2021г. ЗД „Бул Инс“ АД е изплатило обезщетения по трите претенции. Въпреки това, за периода от 28.12.2018г. до 09.01.2021г. застрахователят не е заделил РПНП и за трите претенции, а такъв е бил заделен едва на 10.01.2021г. Тоест към 31.12.2020г. РПНП за претенции № 1610007674, № 1610007677 и № 1610007678 е бил в размер на 0 лева, вместо съответно по 89 776,69 лв., 72 168,02 лв. и 72 168,02 лв.

3. Претенция № 1710002165:

На 18.09.2016г. е настъпило застрахователно събитие - причинени имуществени и неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 27.06.2017г. увреденото лице ДТ. е депозирало искова молба, по повод на която е било образувано гр. д. № 8206/2017г. по описа на СГС срещу ЗД „Бул Инс“ АД в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на виновния водач по полица с № BG/02/116001354015. Ищецът е поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 300 000 лв. за неимуществени вреди, за 14 799,97 лв. и 2 000 лв., представляващи имуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумите, както и разносните за адвокатски възнаграждения. Впоследствие от съда е поискано увеличение на сумата от 2 000 лв. на сумата от 8 407 лв.

С Решение от 04.03.2020г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на ДТ сумата от 90 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.01.2017г. до окончателното □ изплащане; сумата от 14 799,97 лв., ведно със законната лихва, считано от 24.01.2017г. до окончателното □ изплащане; сумата от 8 407 лв., ведно със законната лихва върху сумата от 6 407 лв., считано от 04.02.2017г. до окончателното □ изплащане, сумата от 3 983,35 лв. - адвокатско възнаграждение, държавни такси и възнаграждение за вещо лице в общ размер на 4 738,44 лв. Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 2241/2020г. по описа на САС, което на 01.12.2020г. е било прекратено поради оттегляне на жалбата от ДТ..

От представената с писмо вх. № РГ-10-4-49/23.06.2021 г. по описа на КФН, „Справка-изплатени_signed“, във формат „.xls“, към 31.05.2021г. е било установено, че по претенцията са били извършени плащания на 29.04.2021г., 14.05.2021г. и 27.05.2021г. Предвид извършените плащания едва през 2021 година, дължимата законна лихва за периода от 24.01.2017г. до 31.12.2020г. следвало да се изчисли върху пълния размер на присъденото обезщетение. С оглед на изложеното размерът на дължимата законна лихва към 31.12.2020г. върху сумата от 90 000 лв. (за неимуществени вреди) е възлизал на стойност 35 952,88 лв., върху сумата от 14 799,97 лв. (за имуществени вреди) - 5 912,24 лв., а върху сумата от 6 407 лв. (част от пълния размер на обезщетението за имуществени вреди на увреденото МПС) - 2 539,87 лв. Следователно към 31.12.2020г. общата сума по съдебната претенция, в това число и законната лихва, е била в общ размер на 166 333,75 лв. (90 000 + 35 952,88 + 14 799,97 + 5 912,24 + 8 407 + 2 539,87 + 3 983,35 + 4 738,44).

Въпреки това, от представената на КФН информация с писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021г., а именно - справка „Т1. Висящи щети към 31.12.2020г.“, контролните органи установили, че ЗД „Бул Инс“ АД е заделило като РПНП по претенцията в размер на 79 199,99 лв. Справката в ЕИСОУКР показала, че на 13.04.2021г. РПНП е променен на 113 206,97 лв.

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция - 166 333,75 лв., но заделеният РПНП към 31.12.2020г. е възлизал на стойност едва 79 199,99 лв.

4. Претенция № 1810022047:

На 19.12.2014г. е настъпило застрахователно събитие - причинени имуществени и неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 19.03.2018г. ДМ., заедно с останалите наследници на починалото от ПТП-то лице, е депозирал искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 3699/2018г. по описа на СГС срещу ЗД „Бул Инс“ АД в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на виновния водач по полица с № BG/02/114000135088. Пред ЗД „Бул Инс“ АД е била регистрирана претенция № 1810022047, касаеща само искането на ДМ., а по отношение на останалите наследници били регистрирани отделни претенции.

Ищецът ДМ. поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 150 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата, както и за разносните за адвокатски възнаграждения, като с Решение от 05.07.2019г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на ДМ. сумата от 75 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 19.12.2014г. до окончателното ☐ изплащане, както и сумата от 2 228,80 лв. - адвокатско възнаграждение, и държавни такси в размер на 4 155 лв.

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 79/2020г. по описа на САС, като с Решение от 02.11.2020г. въззивният съд е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение в размер на 100 000 лв., ведно със законната лихва, считано от 19.12.2014г. до окончателното ☐ изплащане; допълнително адвокатско възнаграждение за защита пред първата инстанция в размер на 253,70 лв., адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция в размер на 1 474,11 лв., както и държавни такси в общ размер на 349 лв.

След извършена служебна справка в ЕИСОУКР на 14.09.2021г. контролните органи установили, че ЗД „Бул Инс“ АД е подало данни за следните плащания: на 18.12.2020г. за сумата от 40 000 лв. и на 11.01.2021г. за сумата от 60 000 лв. Освен това, справката в ЕИСОУКР показала, че към 18.12.2020г. действително е бил заделен РПНП в размер на 60 000 лв.

Предвид извършените от ЗД „Бул Инс“ АД плащания на застрахователно обезщетение в полза на ДМ. (18.12.2020г. и 11.01.2021г.), дължимата законна лихва за периода от 19.12.2014г. до 18.12.2020г. (датата, на която е извършено частично плащане от 40 000 лв.) следвало да се изчисли върху присъдената от въззивния съд сума от 100 000 лв. За периода от 19.12.2020г. до 31.12.2020г. дължимата законна лихва следвало да се изчисли върху остатъка от главницата (60 000 лв.). Тоест размерът на дължимата законна лихва за периода от 19.12.2014г. до 18.12.2020г. върху сумата от 100 000 лв. е 60 914,89 лв., а за периода от 19.12.2020г. до 31.12.2020г. върху сумата от 60 000 лв. е 216,68 лв. Следователно към 31.12.2020г. общата сума по претенцията, в това число и законната лихва, намалена с частичното плащане на обезщетение от 40 000 лв., е била в общ размер на 129 592,18 лв. ($100\,000 + 60\,914,89 - 40\,000 + 216,68 + 2\,228,80 + 4\,155 + 253,70 + 1\,474,11 + 349$).

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция - 129 592,18 лв., но заделеният РПНП към 31.12.2020г. е възлизал на стойност едва 60 000 лв.

При така установеното, на 07.10.2021г. свидетелят Ц.Я. съставил АУАН № Р-06-867/07.10.2021г. срещу дружеството-жалбоподател за шест нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, в присъствието на МС., ЯР. и на упълномощен представител на дружеството, и връчен на последния.

Въз основа на посочения АУАН, на 04.11.2021г. било издадено Наказателно постановление № Р-10-831 от 04.11.2021г. от заместник-председател на КФН, с което на

жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ са наложени шест броя имуществени санкции в размер на по 1000 лева всяка за шест нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, във връзка с горепосочените шест броя претенции.

Изложената фактическа обстановка се установи от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания актосъставител ЦВ. М. ЯК.. Показанията на свид. Я. съдът кредитира в частта относно лично извършената от същия проверка и съставянето на АУАН, като едностранно с останалия събран доказателствен материал. В останалата им част – по отношение на извършената проверка от други негови колеги във връзка с влизането в сила на съдебните решения, без съмнение, показанията му не могат да бъдат третираны по друг начин, освен като източник на производни доказателства, неподкрепени от останалите доказателства. Писмените доказателства са в синхрон с кредитираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови Решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено.

Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл. 84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.

В производството по обжалване на наказателно постановление, административнонаказващият орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него.

Отразените в Акта за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

В настоящия случай съдът счита, че в хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства за това, че констатираните и санкционирани с атакуваното Наказателно постановление административни нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 са извършени.

Съгласно чл. 115, т. 2 от КЗ, с цел гарантиране на възможността за точно изпълнение на задълженията по сключените застрахователни договори застрахователят е длъжен по всяко време да образува достатъчни по вид и размер технически резерви, съгласно нормативните изисквания. Последните са уредени и в Наредба № 53.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от КЗ, застрахователят поддържа технически

резерви за всичките си застрахователни задължения по застрахователни договори, а ал. 2 на същата норма гласи, че размерът на техническите резерви се изчислява въз основа на стойността на задълженията, поети от застрахователя, които се очаква да бъдат изпълнени в бъдеще по влезли в сила застрахователни договори, разходите, свързани с изпълнението на тези задължения, както и стойността на възможното неблагоприятно отклонение от това очакване.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от КЗ, застрахователят е длъжен по всяко време да поддържа достатъчни по размер технически резерви по всеки клас застраховка, отговарящи на цялостната му дейност, с които да гарантира покритие на поетите застрахователни рискове.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., към която наредба препраща чл. 115, т. 2 от КЗ гласи, че резервът за предстоящи плащания се образува за покриване на обезщетения, суми и други плащания по силата на застрахователни договори, както и на свързаните с тях разходи, по претенции, възникнали преди края на отчетния период, независимо дали са предявени или не, и които не са платени към същата дата. Резервът трябва да отчита всички известни фактори и обстоятелства, които влияят на крайната стойност на плащанията.

В чл. 89, ал. 2, т. 1 от Наредба № 53 е указано, че резервът за предстоящи плащания включва предявени, но неизплатени претенции, а съгласно чл. 90, ал. 10 от същата претенциите по застрахователни договори, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, се включват в резерва с пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноси.

В настоящия случай бе установено по категоричен начин, като за същото не се и спори, че към 31.12.2020г. дружеството-жалбоподател е било осъдено да изплати сумите по шестте процесни претенции, както следва:

- Претенция № 1610005686 – сумата от 89 815,12 лева;
- Претенция № 1610007674 – сумата от 89 776,69 лева;
- Претенция № 1610007677 – сумата от 72 168,02 лева;
- Претенция № 1610007678 – сумата от 72 168,02 лева;
- Претенция № 1710002165 – сумата от 166 333,75 лева;
- Претенция № 1810022047 – сумата от 129 592,18 лева.

Следователно, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, същото е следвало да поддържа в резерва за предявени, но неизплатени претенции именно горепосочените суми, за които е било осъдено. Бе доказано по несъмнен начин, обаче, че дружеството не е изпълнило задължението си, тъй като към 31.12.2020г.:

- за Претенция № 1610005686 е поддържало 11 721,91 лева;
- за Претенция № 1610007674 е поддържало 0,00 лева;

- за Претенция № 1610007677 е поддържало 0,00 лева;
- за Претенция № 1610007678 е поддържало 0,00 лева;
- за Претенция № 1710002165 е поддържало 79 199,99 лв. лева;
- за Претенция № 1810022047 е поддържало 60 000,00 лв. лева.

Нарушението е формално по своя характер и съставът му бива осъществен чрез бездействие - с невключването от страна на застрахователя на пълния размер на уважените претенции, в т. ч. за присъдените лихви и разноси, в резерва за предявени, но неизплатени претенции. Бездействието на жалбоподателя е фактът, от който произтича отговорността му, съответно основанието за налагането на имуществена санкция.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че по отношение на претенции № 1610005686, № 1710002165 и № 1810022047 не е имал задължение да зачисли съответните суми към РПНП, тъй като за тях към 31.12.2020г. не е имало влязло в сила съдебно решение. Разпоредбата на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 не изисква решението на съда да е влязло в сила, а единствено да са налице претенции по застрахователни договори, които са били предявени по съдебен ред и по които има произнасяне на съда (но не и окончателно такова). Доколкото с влизането в сила на съответното решение претенцията би следвало да бъде изплатена, то би било нелогично едва тогава за първи път сумата по претенцията да бъде включвана в резерва за предявени, но неизплатени претенции. С разпоредбата на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 законодателят е целял да осигури такива условия, с които във всеки един случай и момент застрахователят ще може да изпълни всички свои задължения, поради което последният бива задължен да заделя средства в резерв. Това пък от своя страна гарантира интересите на ползвателите на застрахователни услуги.

В случая субект на нарушението е юридическо лице, поради което въпросът за вината като елемент от субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане.

Така от събраните доказателства се установи, че дружеството-жалбоподател действително е осъществило състава на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, доколкото за горепосочените 6 броя претенции към 31.12.2020г. не е поддържало в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважените претенции.

На жалбоподателя законосъобразно е ангажирана отговорност на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, като за всяко отделно нарушение е била наложена имуществена санкция в минимален размер от 1000 лева, съответстваща на обстоятелството, че нарушението се явява първо за дружеството.

Съдът намери за неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице в кръга на правомощията му, видно от заповед № 3-2/08.01.2021г. на заместник-председател на КФН, ръководещ

управление „Застрахователен надзор“, с която е определил длъжностни лица, сред които и актосъставителят ЦВ. М. ЯК., да съставят актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането и актовете по прилагането му.

Наказателното постановление също е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му и съгласно уреденото в чл. 647, ал. 2, предл. първо от КЗ.

Както в АУАН, така и в НП подробно е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и нарушената правна норма. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за грешно определена дата на извършване на нарушението, доколкото предоставената от дружеството информация на 15.07.2021г. в справка „Т1. Висящи щети щъм 31.12.2020г.“ обхваща периода именно до 31.12.2020г., тоест щом към този момент – 31.12.2020г., не са били включени в резерва за предявени, но неизплатени претенции уважените претенции в пълен размер, за които дружеството е било осъдено, то именно към тази дата нарушението се явява извършено.

Съдът не намира основание за приложението на чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че случаят не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на същото нарушение, още повече, че са констатирани шест отделни нарушения. Извършването на нарушение на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 застрашава стабилността на застрахователния пазар, тъй като създава условия за невъзможност от страна на застрахователя да изпълни свои ликвидни и изискуеми задължения поради недостатъчност на заделените средства. Това пък от своя страна застрашава интересите на ползвателите на застрахователни услуги, поради това че те евентуално няма да могат да получат своевременно застрахователни плащания по предявените от тях претенции. Следователно невключването в резерва за предявени, но неизплатени претенции на пълния размер на уважена претенция, в т. ч. на присъдените лихви и разноски, по отношение на предявена по съдебен ред претенция, по която има произнасяне на съда, нарушава и двете основни цели на Кодекса за застраховането, предвидени в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от същия, а именно осигуряване на защита на интересите на ползвателите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар.

При този изход на въззиваемата страна има право на разноски и своевременно претендира такива за юрисконсултско възнаграждение, което настоящата инстанция намира за основателно. На основание чл. 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ жалбоподателят следва да заплати на учреждението, чийто орган е издал процесното наказателно постановление, сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-831 от 04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, са наложени на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ шест броя имуществени санкции, в размер на по 1000 лева всяка, за шест нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 от 23.12.2016г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, да заплати на КФН сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____